

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-004

Appellant is op 28 januari 2019 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie geweest onder nummer 39823 op de klacht van de competitieleider:

Datum uitspraak Tuchtcommissie: 25 januari 2019

Sanctie: met ingang van 25 januari 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: poging tot elleboogstoot

Wedstrijd: WZG (SG) AJ1 – Z&PC Rotterdam AJ1, gespeeld op 19 januari 2019

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 11 februari 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. J. Anema, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 28 januari 2019 en de aanvullende verklaringen van de scheidsrechters G. en V. d.d. 8 en 11 februari 2019. Ter zitting zijn verschenen appellant, zijn vader en de heer T., voorzitter van de waterpolocommissie van Z&PC Rotterdam.
3. In het tuchtrapport is vermeld dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan onbesuisd spel, onbeheerst spel, poging tot elleboogstoot, elleboogstoot en onbeheerst gedrag. Appellant probeerde de bal te beschermen en toen dat niet lukte (de bal werd ontfutseld) en de tegenstander langs appellant heen zwom, gaf appellant een elleboog naar de tegenstander. Omdat de afstand te groot was, resulteerde dit niet in lichamelijk letsel. Ook is in het tuchtrapport vermeld dat sprake is van opzet, omdat de stoot niet paste in een zwembeweging en er leek een slaande beweging, die niets raakte, aan vooraf te gaan.
4. Appellant heeft in zijn beroepschrift aangegeven dat hij geen bewuste elleboogstoot heeft uitgedeeld en ook geen poging hiertoe heeft gedaan, laat staan dat hij de intentie zou hebben gehad om zijn tegenstander te raken om letsel toe te brengen. Wat appellant betreft is het "in het uiterste geval" onbesuisd spel. De tegenstander lag direct achter appellant en is niet geraakt en als appellant wel de intentie had gehad om letsel toe te brengen dan had appellant zijn tegenstander relatief eenvoudig kunnen raken.
5. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij niet agressief heeft gereageerd richting zijn tegenstander. De tegenstander lag achter appellant en wilde de bal pakken. Appellant heeft zich breed gemaakt, klaarblijkelijk met zijn elleboog boven water, om de bal af te schermen. Appellant kan zich niet herinneren dat de bal van hem is afgepakt. Bij het afschermen van de bal ging appellant half onder water, door zijn eigen beweging en daarna zag hij dat hij een UMV 4 heeft gekregen.
6. De heer T. geeft aan dat hij niet bij de wedstrijd aanwezig was, dat volgens de coach van appellant ook sprake was van een door appellant gemaakte afschermende beweging en dat er wel meer "rare zaken" in het tuchtrapport zijn vermeld.
7. In zijn aanvullende verklaring geeft scheidsrechter G. aan dat appellant alleen het moment van verovering van de bal heeft vermeld in zijn beroepschrift. De beide acties (eerst een slaande beweging waarop de scheidsrechter voordeel heeft gegeven en daarna de elleboogstoot) zijn weggelaten. Ook geeft de scheidsrechter aan dat hij niet heeft gesteld dat de actie bewust is gebeurd, maar wel *dat* deze is gebeurd. Een elleboogstoot is een elleboogstoot. Scheidsrechter V. geeft in zijn aanvullende verklaring aan dat hij het gebeuren niet heeft waargenomen en niets kan zeggen over de elleboogstoot of poging tot elleboogstoot.
8. De waarneming van de scheidsrechter is voor de Commissie van Beroep van zwaarwegend belang. Nu de scheidsrechter zeer stellig heeft verklaard, ook in zijn aanvullende verklaring, dat sprake was van een elleboogstoot naar de tegenstander, staat voor de Commissie van Beroep vast dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan een poging tot het geven van een elleboogstoot. Aangezien de scheidsrechter in zijn aanvullende verklaring aangeeft dat hij niet heeft gesteld dat de actie bewust is gebeurd, ziet de Commissie van Beroep aanleiding om de door de Tuchtcommissie opgelegde straf van zes wedstrijden te matigen. De Tuchtcommissie zal een deel van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf omzetten in een voorwaardelijke straf.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 25 januari 2019.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt appellant onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, vier bindende competitiewedstrijd(en) moet spelen waaronder ook wordt verstaan: bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB teams. De Commissie van Beroep ontzegt appellant voorwaardelijk het recht deel te nemen twee bindende competitiewedstrijd(en) moet spelen waaronder ook wordt verstaan: bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB teams, met een proeftijd van een jaar.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van de procedure, waarvoor de vereniging Z&PC Rotterdam een factuur ontvangt.

Nieuwegein, 26 februari 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
mr. J. Anema, secretaris